

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Lathcen egloga de moralibus lob quas Gregorius papa
fecit - Cod. Aug. perg. 134**

Lathcen

[S.l.], [9. Jh.]

Liber XX

[urn:nbn:de:bsz:31-10461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-10461)

pernici nomen nisi tranquilla requies exprimitur in qua infirmos quos quaesi-
lios quasi imidos innutrire credebatur Quia uero hoc ipsum sibi pacis
otium exultorum dierum longitudine pmittebat recte subiungit dicens
Et sic palma multiplicabo dies Palmis enim tarde proficit sed diu in uiriditate subsistit.

Radix mea aperta est secus aquas. Iuxta aquas enim radix aperitur. Quando
ad percipienda ueritatis fluentia. Latenter cogitatio mentis aperitur.

Et ros morabitur in inmissione mea. Sub audis dicebamus. Messio enim scilicet
ecclesia non incongruenter accipitur. cum perfectae animae corporibus
abstracte uelud naturae segetes a terra radici se ad celestia horrea demi-
grat. Ergo ros desuper cadit. Messis autem deorsum collegit. Unde ros
moratur in inmissione. quia gratia desuper ueniens. agit ut dignissi-
mi quidem de inferioribus colligamur. & fructum bonorum operum sursum feramur.

Gloria mea semper inuouabitur. & arcus meus in manu mea instituetur.

Arcus in manu est. scriptura sacra in operatione. In manu & in manu
tenet quid diuina eloquia quae intellectu cognoscit operatione perficit.

EXPLICIT / INCIPIT LIBER VICESIMUS.

Quoniam uidebant expectabant sententiam meam. & intente tacebant
ad consilium meum. Verbis meis nihil addere audebant & super illor
stillabat eloquium meum. Expectabant me sicut pluuiam. & os suum
aperiebant quasi ad imbrem serotinum. hinc iam apud semper iob fuisse
subiectionum reuerentiam indubitanter crechimus. Sed cum dicit ex-
pectabant sententiam meam. Quasi aperte dicat. non uithi proterui
ac timidi quidum ueritatis uerba suscipere rennuunt. p dicationis
mee sententias quasi docendo percuntunt. In hac autem stillatione
eloqui. quid aliud quam mensura p dicationis accipit. In hoc uero quod
dicit uerbis meis nihil addere audebant reuerentia laudatur audien-
tium. Verba scilicet p dicationis sic pluuiam sustinemus dum humiliter
ariditatem misericordis agnoscimus. At autem os suum aperiebant.

10

quasi ad imprem serotinum. idē ostium quoque cordis aperiebant.

Si quando ridebam ad eos non credebant. & lux uultus mei non cadebat in terram. Ergo uir ser. talem se exhibuit subditis. ut & iam ridens timeri potius sc̄. Sed cum superius patrem pauperum uiduarumq; consolatorem se fuis se phib̄. quomodo in tanto terrore regimini. tanto quoq; adfuerit lenitas. & mansuetudo p̄catis. quatinus qui p̄cedit & ad ridens timeri debeat. & iratus amari. ut eum nec nimia l̄cia uilem reddat. nec immoderata seueritas odiosum. Lux aut uultus eius in terram non cecidit. quia ea quae terrena sunt per concupiscentiam non aspexit.

Si uoluissē me ad eos sedebam primus. Non sic apud reprobos iniquorum cogitationib; in actiones anime qd̄ optimū. sed qd̄ actiones carnis deterius prius sedet.

Cumq; sederem quasi rex circum stantem exercitu. eram tamen merentium consolator. Ecce hic auctoritas regimini. ecce mysterium p̄catis. Disciplina enim uel misericordie multum destituit. si una sine altera teneat.

Sed circa subditos suos in eē rectorib; deb̄. & iuste consulens misericordia. & pie se uens disciplina.

Nunc aut derident me iuniores tempore. Huius uidelicet disciplina & misericordie aleuibus. & ignorantibus iridebatur.

Quorum non dignabar patres ponere cum canib; gregis mei. Et quorum manuum uirtus erat mihi pro nihilo. & uita ipsa putabant indigni. Recte eorum opera despiciebat. quae ex auctoritate fidei non proderet. c̄spiciebat.

Egestate & fame steriles qui rodebant. insolitudine squalentes calamitate & miseria. & manducabant herbas & arborum cortices. & radice uimperorum erat cibus eorum. Haec eos fuisse magnae miseriae & egestatis ostendunt. Arbor aut uimperi. p̄foliis punctiones hab̄. Sic quippe sunt hirsuta quae profert. ut spinis similia contrectantē pungere ualeant.

Qui de conuallib; ista sapientes cum singula reperissent. ad eum cum clamore currebant. In desertis habitabant torrentium & in cauernis petrae.

uel super glaream Inter huiusmodi locabantur & eē subsentibz dili-
cias computabant. Eū iam subsentibz quasi subuestimentis gaudebant

Fili stultorum & ignobilium & in terra poentis non parentes. Et iugitur di-
cunt stultorum non tam decorū semine quam de imitatione generati. Et in
terra poentis non parentes quia in mirum a terra uuentū exsortes suis

Nunc meorum canticum uersus sum. Tanto quispe despectior iniquis unus
quisq; erit quanto iustior & potuerit. Et tanto abominabilis quanto laudabilis

Abominabunt me & longe fugiunt a me. & faciem meam conspuerunt non ueren-
tur. Haec de aduersariis dicta sunt. Nē autem de dño sub iungit dicens

Faretram suā aperuit & adflixit me. Quidp faretram nisi dē occultum con-
siliū designat. Sagittam uero dñs de faretra eicit quando de occulto consilio
apertam sententiam emittit

Et frenum posuit in os meum. Cum enim persecutores suos ad exortationis uo-
cem deteriores uidisset magis elegit tacere. Et cum indignos qui audiunt
conspicit obducto silentio adstrinxit

Ad dexteram orientis calamitatis meae ilico surrexerunt. Ipso locutionis
usū pro dextro habere dicimus. quod pro magnopentamus. Pro sinistro autē
id quod dispicimus. plerumq; aut nobis in tribulationibus dolē & quod
eas ab illis patimur in quibz germano amore fidebamus

Pedes ^{meos} subuerterunt & oppresserunt quasi fluctibus seminis suis. Quia
scilicet uita prauorum insolenti quā & uelut molesta ad obruendam na-
uem cordis nostri quasi tempestas inlabitur

Dissipauerunt itinera mea. insidiati sunt mihi & preualuerunt & non
fuit qui ferret & auxilium. Dicat haec beatus iob de malignis spiritibus uidelicet
hostibz occultis. Non fuit autem qui ferret & auxilium. quia ratione nunc dicit
nisi quia omnipotens dñs eos quos in aeternum diligit aliquando ad tempus
relinquit. ut ait ad modicum in puncto dereliquit

Quasi rupto muro & aperta ianua iruerunt super me. & ad meas miseras

deuoluti sunt. Hoc in loco mirum nomine redemptor humani generis ap-
pellat qui malignorum spirituum cursum uolat. Quasi rupto ergo
rupto muro & aperta ianua super bonos mali intrunt. cum accepta po-
estate peruersi in quorum clamore destruerentur mina fidei co-
nant. At autem. Et ad meas miseras deuoluti sunt. quia ad miseras pri-
us uidelicet suas male uiuendo ceciderunt.

Redactus sum in nihilo. Apud aestimationem quippe malorum in nihilo
redigimur. quando ea que ipsi quasi summa diligunt. non tenemus.

Abstulisti quasi uentus desiderium meum. Fidelis quisque qui se pati denunti-
at quod eos quos diligit pati dolet. Ventus ergo desiderium tollit. cum
res quae libet transitoria aeternitatis appetitum destruit. Unde subinfertur.

Et uelud nubes pertransiit salus mea. Salus autem ut nubes transit quan-
do peruersorum gloria quo altae fides non est. ^{sermo} Nunc ad electorum uocem conuertit.

Nunc autem in me ipso arescit anima mea. et possident me dies afflictionis.
Electorum quippe anima nunc in arescit. quia in illa post modum aeterna exulta-
tione uiridescit modo eos dies afflictionis possident. quia dies letitiae post sequentem.

Nocte os meum perforat doloribus et qui me comedunt non dormiunt. Scilicet ergo

Iuri corpus per sinus. ulcerum scaturiens. Uernum multitudo lacerabat.
In multitudine eorum consumitur uestimentum meum. & quasi capiteo tunice
sue anxerunt me. Hic uestimentum beati iob corpus accepimus. Cuius uesti-
mentum consumit. dum caro cruciat. Tunice autem capiteo collum circum-
dat indumentis. Collum uero sistringit. uocis usus. & urealis flatus necatur.

Comparatus sum luto. & assimilatus sum fauillae & cineri. In reproborum
quippe iudicio electi luto comparantur. quia temporaliter conculcati despi-
cuntur. Fauillae assimulantur & cineri quia dum bona eorum in
teriora non uident. ad sola illos mala peruenire aestimant quae illis
exhiberi temporaliter uident.

Clamabo ad te. & non exaudies. & non respicias ad me. Fide stat. desideris

clamat sed dol & se quasi non respicendum sua uel & tribulationibus uota de
ferri

Mutatus est mihi in crudelē & in duritia manus tuae aduersaris mihi. Sicut dñm
accipimus sine zelo zelantem sine ira irascentem. Ita uiro scō & iū sine crudeli
tate dici potuit crudelis. Crudelis enim dicitur. qui dicitur feriendo non par
cit. At autem mutatus est mihi in crudelē. Ac si dicat. Quante nihil crudelitatis
habet mihi quem respirare a percussione non sinis crudelis uideris

Eleuasti me & quasi superuentum ponens elisisti me ualde. Valde eleuatus sup
uentum ponitur. qui prosperitate transitoria letatur

Scio quia mortu tradas me. ubi constituta est domus omni uiuenti. Recte bea
to iob congruit etiam iuxta historiam quia ante redemptoris ^{aduentū} ad inferi
claustra etiam iusti ducebantur. Ipsa autem inferi receptio domus omniū
uiuentium dicitur quia nullus huc uenit quante mediatoris aduentum non
illuc pertransiit

Verum tamen non ad consummationem emittis manum tuam. & si corrueris
ipse saluabis. Nam cum feriendo a peccatis corripit corruentes saluat ut
strati exteriorius interiorius surgant. & iacentes corpore ad interiorē statū redeant

Flebam quondam super eo qui afflictus erat & compatiebatur animam eam
pauperi. Utiquae ille perfecte tribuit. qui cum eo quod afflicto porri
git afflicti quoque in se animam sumit

Expectabam bona & uenerunt mihi mala. Presto labar lucem & eruperunt
tenebrae. Quia per remunerationis gratiam inter esse angelorum se
gaudio sperabat. tamen hic diutius delatus manus persequentium tolera
uit. Et quis se quanto magis aestimabit aeternae lucis retributione perfrui
hic adhuc compulsus est inimicorum tenebras pati

Interiora mea effruerunt absque ulla requie. Illos iam ante uelud uisce
ra gestauerat quos in persecutionis atrocitate tolerare dolebat

Preuenerunt medietas afflictionis. Quia utique malorum uitam grauitē

etiam tempore pacis portat quā ante tempus cruciati corporis portauit

Merens incedebam sine furore. consurgens in turba clamaui. Superius dixit eleuastime. inferius adiungit Merens incedebam. In actibus bonorum solet esse & foras honor culminis. & intus afflicte meror humilitatis. At autem sine furore consurgens in turba clamaui. Nam plerumque qui presumunt. nisi in ore cordis sui spiritus freno teneantur. in irata retributionis atrocitatem profiliunt. Amica enim potestati. poene semper impatientia est.

Frater fui draconum. & socius strucionum. Draconum nomine malitiosorum hominum uita signat. Quidam strucionum appellatione intellegi. nisi simulatores solent. Scis itaque uir quia quosdam maliciosos alios simulatores patitur dicat. Frater fui draconum & socius strucionum. quia minus est quod ipse bona ageret. nisi & ad bonitatis suae cumulum ab aliis mala toleraret.

Cutis mea denigrata est super me. & ossa mea aruerunt precaumate. Iuxta istorum manifestatum est. At spiritualiter cutis denigratur. & ossa precaumate arescunt. quia dum infirmi ad iniquitatem profiliunt fortes quiq; zelus in igne cruciantur.

Verba est in luctum cythara mea. & organum meum in uocem fletuum. Quia spiritualiter dectus quisque quo predicationis uox silet. eodumna ecclesie grauius plangit.

EXPLICIT LIBER XX. INCIPIIT LIBER XXI.

Pepigi foedus cum oculis meis. ut ne cogitarem. quidem de uirgine. id est ne prius incaute aspiceret. quod post modum inuitus amaret.

Qua enim partem habere & in medijs desuper. ethereditatem omnipotens de excelsis. Ac si apte dicat. Si mente in cogitatione polluero. eius qui mundicia auctor est. esse hereditas nequaquam possim.

Numquid non perditio est iniquo. & alienatio operantibus iniusticia. Festina consolatio bonum est. cum consideratur finis malorum. Dum enim ex eorum interitu malum conspiciunt. quod euadunt. leue existimant quicquid in